

ФУАД ТАБУЧИЋ

Фуад Табучић, дипломирани глумац, Факултет уметности, одсек глума у класи проф.Бошка Димитријевића, Универзитета у Приштини завршио је 2003. године. Члан је савета Филмских сусрета у Нишу, члан председништва Удружења филмских глумаца Србије и један од оснивача и идејних твораца, као и уметнички директор и менаџер Фестивала телевизијских серија ФЕДИС. Селектор је Фестивала малих форми у организацији позоришта из Батајнице и члан председништва фестивала Филмских сусрета у Нишу.

Први професионални ангажман остварује 1998. у Крушевачком позоришту где ради као дугогодишњи стални сарадник. Од 2010. има статус слободног уметника, при Удружењу филмских уметника Србије. Као стални сарадник Народног позоришта „Стерија“ у Вршцу ради од 2008. До сада има низ остварења у области позоришне режије, преко четрдесет представа и више фестивалских награда за режију, сценографију и костим. Бави се и педагошким радом, па је и оснивач Драмских студија и Школа глуме и лепог говора у Трстенику, Београду, Новој Пазови, Барајеву, Батајници и Петровцу на Млави. Оснивач је приватног позоришта Балканска позоришна трупа "АРА", где од 2002. до 2015. ради на позицији продуцента и менаџера. У оквиру овог театра изведено је 22 премијере и преко 1800 представа. 2002. заснива стални радни однос на позицији дипломирани глумац у Позоришту "Зоран Радмиловић" у Зајечару и на тој позицији је до 2008.

На сцени Народног позоришта „Стерија“ остварује се у улогама Инспектора у представи Реја Кунџа „Луда лова“ у режији Лилијане Ивановић, Ле Бреа у представи Едмона Ростана „Сирано де Бержерак“ у режији Предрага Стојменовића, Гаврила Симића у представи „Бабарога“ у режији Лилијане Ивановић, у улози Мужа у представи Николаја Кољаде „Кокошка“ у режији Милана Белегишанина, у улози Арсе у представи „Коштана-Сан-Ерос-Грех“ према тексту Боре Станковића, у режији Владимира Лазића и у Бекетовој представи „Чекајући Годоа“ у улози Поцоа, у режији Јована Грујића.

Остварио се у низу успешних улога на телевизији и филму међу којима се посебно издваја Зет Раденко у култној серији Радоша Бајића „Село гори, а баба се чешља“. Запажене улоге остварује и у серијама „Црвени месец“, „Коло среће“, „Шифра Деспот“, „Пет“, „Преживети Београд“, „Обична прича“, „Краљ“, „Ургентни центар“ и многим другим.

Поред глуме и педагошког рада успешно се остварује и у области позоришне режије коју је у оквиру постдипломских студија завршио на Факултету драмских уметности у Београду. У оквиру тог домена свог рада 2016. на вршачку позоришну сцену поставља представу Леона Ковкеа „Виктимолошка прича“. Бави се и ангажованим позориштем где у склопу својих ауторских пројекта истражује могуће утицаје позоришта у области људских права, са посебним акцентом на тему насиља над женама.

У најновијој позоришној улози вршачка позоришна публика видеће га већ 10. фебруара 2025. када је заказана премијера и театарска праизведба представе Радомира Путника „Ноћ у Келтијевој кући“ у режији Предрага Стојменовића, у оквиру обележавања 80 година Народног позоришта „Стерија“.